

РЕШЕНИЕ

№ 3911

гр. София, 14.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XX КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 14.05.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **3234** по описа за **2021** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Б. Г. Г. срещу Решение от 12.02.2021 г., постановено по НАХД №13308/2020 г. по описа на СРС, 94-ти състав, с което е потвърден електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство Серия К №2972420, издаден от СДВР, с който на Б. Г. Г., с ЕГН [ЕГН], на основание чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.2, т.4 ЗДвП, е наложено наказание „Глоба“ в размер на 300.00 /триста/ лева за нарушение на чл.21, ал.2 вр. ал.1 ЗДвП.

В касационната жалба се твърди, че решението на районния съд е неправилно, поради нарушение на материалните и процесуални правни норми. Касаторът излага становище, че въззивният съд неправилно приема, че е безспорно установено мястото на извършване на нарушението, което счита за съществен порок на издадения електронен фиш. В тази връзка, излага притеснения, че поради неясната индивидуализация на участъка, а именно дали попада в населено място или не, не е имал възможност за преценка на обстоятелството кое ограничение на скоростта е било валидно към момента на нарушението, поради което счита, че наложеното му наказание с електронен фиш е неправилно определено. Въззивният съд неправилно е

възприел местоположението на пътния участък, на който е извършено нарушението като намиращ се извън населеното място, тъй като този извод не кореспондира с данните, предоставени от Столична община, от които е видно, че участъкът се намира в границите на същата. Поради изложеното несъответствие по отношение на данните, възпроизведени от съда и тези предоставени от Столична община, касаторът счита, че електронният фиш е опорочен, поради което се явява неправилен и незаконосъобразен, а като такъв следва да бъде отменен. В касационната жалба се навеждат твърдения, че въззивният съд не е изследвал в достатъчна степен предоставената му схема за организация на пътния участък, тъй като не е обсъдил наличието на знаците „А15“ и „Т14“, които въвеждат ограничение на скоростта от 70 km/h, поради хлъзгав и опасен участък, с наличието на които се изменя фактическата обстановка, което е довело до неправилно квалифициране на нарушението. Поради изложените в касационната жалба основания, касатора моли за отмяна на обжалваното съдебно решение, с което е потвърден издателя му електронен фиш.

В съдебно заседание, касаторът – редовно и своевременно призован, не се явява и не изпраща представител. Постъпила е молба от пълномощника на касатора, с която уведомява съда, че е възпрепятстван да участва в съдебното заседание, но поддържа изцяло касационната жалба. Претендира разности.

Ответникът СДВР Отдел „Пътна полиция“ – редовно и своевременно призован, не изпраща представител.

Представителят на СГП счита, че касационната жалба е неоснователна, а решението на СРС е правилно и законосъобразно, поради което следва да бъде оставено в сила.

Административен съд София – град, XX-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена в преклузивния срок по чл.211, ал.1 АПК, вр. чл. 63, ал.1, изр.2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл.210, ал.1 АПК, срещу подлежащо на оспорване, по реда на чл.208 АПК, съдебно решение.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

При преценка на събраните писмени и гласни доказателства в хода на проведеното пред СРС съдебно следствие, по делото е установено от фактическа страна, че към датата 17.08.2019 г. лек автомобил марка „Ф.“, модел „Бп“, с рег. [рег.номер на МПС] , е бил собственост на [фирма], с управител Б. Г. Г.. На 17.08.2019 г., в 14.04 часа, неизвестен водач управлявал автомобил марка „Ф.“, модел „Бп“, с рег. [рег.номер на МПС] по Околовръстен път, с посока на движение от [улица]към [улица], като в района на Т. Л., автомобилът се движел със скорост от 117 km/h. В коментирания пътен участък максимално разрешената скорост на движение била 80 km/h, като ограничението било въведено със знак В26.

Спазването на режима на скоростта в посочения участък, на 17.08.2019 г., се контролирало с преносима система за контрол на скоростта на МПС, с вградено разпознаване на номера и комуникации тип ARH CAM S1 №11743EE, представляваща одобрен тип средство за измерване, вписано под номер 5126 в държавния регистър на одобрените типове средства за измерване, която била преминала първоначална проверка на 26.09.2018 г. със заключение, че отговаря на одобрения тип. Преносимата система за контрол на скоростта била разположена в служебен автомобил на СДВР, с рег. [рег.номер на МПС] .

На 26.08.2019 г., от СДВР бил издаден обжалваният електронен фиш – Серия К №

2972420, с който на основание чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.2, т.4 ЗДвП, за нарушение на чл.21, ал.2 вр. ал.1 ЗДвП, на жалбоподателя Б. Г., като законен представител на [фирма], било наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 300.00 /триста/ лева.

В подкрепа на изложените фактически обстоятелства, по делото са представени и приобщени следните писмени доказателства: Заповед № 8121з-931/30.08.2016 г. на министъра на вътрешните работи, протокол от първоначална проверка на преносима система за контрол на скоростта на МПС, с вградено разпознаване на номера и комуникации тип ARH CAM S1 № 11743EE; № 51-С-И./26.09.2018 г., удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 17.09.5126, протокол за използване на АТТСС, справка за датата на издаване на електронен фиш Серия К № 2972420, справка от О.- С., ведно със схема за организация на движението по [улица], в района на Т. Л., с посока на движение от [улица]към [улица], отговор на Столична община, с изх. № СОА21-ДИ11-126/05.01.2021 г., веществен доказателствено средство – снимков материал.

Въззивният съд кредитира събраните по делото доказателства, тъй като счита, че те са последователни, взаимокореспондиращи си и в съответствие с вещественото доказателство, представляващо снимков материал.

За да потвърди електронния фиш, въззивният съд е приел, че вмененото на жалбоподателя административно нарушение е извършено и правилно административнонаказващият орган е наложил наказание, съответстващо като вид и размер на предвиденото в правната норма. СРС е констатирал, че в хода на административното производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които да водят до отмяна на електронния фиш. Изложил е подробни аргументи, относно наведените възражения от касатора, които е счел за неоснователни. След установяване на гореизложеното, СРС постановява решение, с което потвърждава електронния фиш.

Административен съд София – град, XX-ти касационен състав намира, че по отношение на фактическата обстановка, районният съд е събрал всички относими към делото доказателства и е разкрил фактите и обстоятелствата имащи значение за разкриване на обективната истина. Разгледал е делото при напълно изяснена фактическа обстановка като е изградил изводите си в съответствие със събраните по делото писмени доказателства, които са непротиворечиви и взаимно допълващи се.

Съгласно разпоредбата на чл.21, ал.1 ЗДвП, на водача на пътно превозно средство е забранено да превишава определените стойности на скоростта в km/h, която за пътно превозно средство Категория В – за населено място е 50 km/h, извън населено място – 90 km/h, а по автомагистрала – 140 km/h, а според ал.2, когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочените в ал.1, то това се сигнализира с пътен знак. В случая е установена хипотеза на ал.2 и ограничение от 80 km/h, тъй като съгласно приложената схема такова ограничение е въведено с пътен знак В:26. Това обстоятелство е отбелязано и във фиша. Що се отнася до възражението, че не е изяснено при кой от двата знака В26 в участъка е станало нарушението, следва да се има предвид, че към преписката е приложен протокол за използване на автоматизирано техническо средство или система, в който е отбелязано мястото за контрол -Околовръстен път до Т. Л. (съвпада с посоченото във фиша) и е отбелязан пътен знак В 26, на 200 м., с общо ограничение на скоростта 80 км.ч. Освен това, дори и в случая автомобилът да е бил по близо до ограничителния знак от 70

km/h, то е приложена по благоприятната санкционна разпоредба на чл.182, ал.2, т.4 от ЗДвП.

Съобразно чл.182, ал.2, т.4 ЗДвП - водач, който превиши разрешената максимална скорост в ненаселеното място, за превишаване от 31 до 40 km/h, се наказва с глоба от 300 лева. Следователно, деянието, за което е наложена административна санкция на жалбоподателя е обявено от закона за наказуемо. В конкретния случай, съставеният електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство отговаря на изискванията на чл.189, ал.4 ЗДвП, а именно съдържа изискуемите данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. В горесцитираната разпоредба няма изискване за индивидуализиране на „мястото“ с име и/или номер на улица. Действително, в полученото от Столична община писмо, с изх.№ СОА21-Д11-126/05.01.2021 г. е отбелязано, че участъкът, на който е извършено нарушението, се намира в границите на Столична община, но е отбелязано и, че същият се поддържа от „Областно пътно управление“, което от своя страна заявява с писмо, с изх. №11-00-4/06.01.2021 г., че на въпросния пътен участък няма поставени знаци за начало (Д11) и край (Д12) на населено място, поради което след индивидуализация на точното местонахождение на автомобила при извършване на нарушението, а именно – участък без обозначение за начало и край на населено място, то административнонаказващият орган е избрал по-благоприятната за нарушителя санкция измежду двата варианта за извършеното нарушение, а именно превишаване на разрешената максимална скорост от 31 до 40 km/h в населено и извън населено място, а именно по-ниската стойност на глобата в размер на 300 лева.

Отделно от това, и в двата случая – шофирането със скорост от 117 km/h, както в населено, така и извън населено място, е в нарушение на разпоредбите на чл.21, ал.1 ЗДвП, тъй като допустимите стойности на скоростта са значително по-ниски от установената при извършване на процесното нарушение, поради което, настоящият съдебен състав, счита, че при скорост от 117 km/h, правоспособен водач на лек автомобил би следвало да е наясно, че такава скорост е недопустима нито в населено, нито в ненаселено място и във всички случаи, освен при шофиране по автомагистрала, се явява нарушение на разрешената максимална скорост на движение, поради което такъв тип деяния са обявени от закона за наказуеми. Въззивният съд е изложил мотиви за това приложение и че по този начин жалбоподателят не е третиран по неблагоприятно, напротив, като касационната инстанция ги споделя, вземайки предвид, че превишението на допустимата в участъка скорост е безспорно установено. Съобразно гореизложеното и поради липсата на релевираните с жалбата касационни основания, както и на други такива по чл. 218, ал.2 АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение като правилно, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и поради липсата на искане от ответника за разноски съдът не присъжда такива.

Водек от горното и на осн. чл.221, ал.2, предл.1во от АПК,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 12.02.2021 г. по НАХД № 13308/2020 г. на СРС, НО,
94- ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.